

Облъклото ренесансъ въ Испания

Освободената отъ мавритъ католическа Испания гледала съ омраза на вѣковния врагъ, който натрупалъ несмѣтнати богатства и притежавалъ приказни дворци. Отъ друга страна реформацията дошла да подкопае престижа на господствующия католицизъмъ. Тогава отъ страна на католическата църква се започнало отчленено гонение на всички, които не били въ редоветъ й. Започнали най-ужасните времена, въ които християните-католици по жестокостъ надминали свирепия Неронъ. Тѣзи кръвопролития и публично изгаряне на цѣли семейства сѫ познати въ историята подъ името „Света инквизиция“.

Фиг. 68. Мъжко испанско облѣкло отъ ренесанса.

За да избѣгнатъ нейните удари, много отъ хората заживѣли единъ привидно скроменъ и набоженъ животъ. Ярките цветове въ облъклото отстъпили на по-тъмни и мрачни багри. Тъмните цветове били предпочетени още и затова, че въ тѣхъ мургавата кожа на испанците изглеждала по-блѣда, което идѣло да докаже, че въ жилите имъ нѣмало капка маврска кръвъ. Тѣканта имала строго ритмични орнаменти, заети отъ византийците още презъ IX вѣкъ. Коприненото тѣкачество се развило неимовѣрно много и платовете имъ били прочути по цѣла Европа. Покрай всичко това по тъмната материя дълго време нашивали златните и сребърни мавритански орнаменти — **арабески**. (Фиг. 67).

Най-вече при царуването на Карлъ V и Филипъ II испanskата мода се наложила изъ Европа.

Макаръ, че цепките по дрехите се запазили, големите буфани почнали малко по-малко да изчезватъ. Върху ри-

зата мѫжетъ носили една ватирана стегната антерия дълга около 20 см. подъ талията. Ръкавите били тѣсни, дълги, кълбовидни при рамото. Това било въ хармония съ панталона, който покривалъ само седалището и билъ много издутъ. За присмѣхъ го наричали панта-